

prima instanță: C.Cheptea
(Judecătoria Sîngerei)
instanța de apel: Iu.Grosu, A.Corcenco, D.Corolevschi
(Curtea de Apel Bălți)

dosarul nr. 2ra-1566/16

ÎNCHEIERE

20 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Valeriu Doagă

Judecătorii: Sveatoslav Moldovan, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Bălașa Emanuel,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Bălașa Sabina
împotriva lui Bălașa Emanuel privind desfacerea căsătoriei și stabilirea
domiciliului copilului minor,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 10 martie 2016, prin care a fost
respins apelul declarat de Bălașa Emanuel, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei
Sîngerei din 16 decembrie 2015,

c o n s t a t ă:

La data de 28 ianuarie 2015 Bălașa Sabina a înaintat o cerere de chemare în
judecată împotriva lui Bălașa Emanuel privind desfacerea căsătoriei și stabilirea
domiciliului copilului minor.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la data de 11.09.2011 a încheiat
căsătoria cu pîrîtul Bălașa Emanuel, înregistrată la Primăria or. Drobeta Turnu
Severin, jud. Mehedinți, România.

Din căsătorie cu pîrîtul Bălașa Emanuel a rezultat un copil comun - fiica
Bălașa Amedeia-Albertina, născut la 19 iulie 2012.

Indică reclamanta că litigii referitor la faptul împărțirii proprietății comune sau
întreținerea unuia dintre soți cu handicap nu există la momentul înaintării acțiunii
în cauză.

Suplimentar, indică reclamanta că începînd cu data de 02.09.2014 viața de
familie în comun cu pîrîtul nu este posibilă din cauza diferenței reciproce în
interesele familiei. Păstrarea familiei și convețuirea în continuare cu pîrîtul sunt
imposibile.

Reieșind din faptul că restabilirea relațiilor de familie nu este posibilă, nu
este necesar stabilirea de către instanța judecătorească a unui termen de împăcare.

În raport cu stabilirea domiciliului copilului minor, indică reclamanta că
reieșind din faptul atașamentului copilului minor față de mama sa, consideră
oportun ca domiciliului copilului minor să fie stabilit cu reclamanta, pentru a fi
asigurată creșterea și dezvoltarea normală a copilului minor.

Prin hotărîrea Judecătoriei Sîngerei din 16 decembrie 2015 a fost admisă
integral acțiunea.

S-a desfăcut căsătoria înregistrată la 11 septembrie 2011 sub nr.64-T la OSC
Sîngerei între Bălașa Sabina și Bălașa Emanuel.

A încasa taxa de stat la înregistrarea divorțului în folosul statului de la Sabina Bălașa în mărime de 100% din unitatea convențională egală cu 20 lei, Bălașa Emanuel urmînd a fi scutit de la achitarea taxei de stat.

A determina locul de trai al copilului minor Bălașa Amedeia-Albertina cu mama sa Bălașa Sabina.

Ne fiind de acord cu soluția primei instanțe, la data de 11.01.2016 Bălașa Emanuel a înaintat apel motivat împotriva hotărîrii Judecătorei Sîngerei din 16.12.2015, solicitînd admiterea apelului, casarea integrală a hotărîrii contestate ca fiind neîntemeiată și ilegală, cu emiterea unei noi hotărîri prin care să fie respinsă în mod integral acțiunea înaintată de către Bălașa Sabina.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 10 martie 2016 s-a respins apelul declarat de către Bălașa Emanuel, fiind menținută hotărîrea Judecătorei Sîngerei din 16 decembrie 2015.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că conform art. 37 alin.3) Codul Familiei, instanța judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că conviețuirea soților și păstrarea familiei în continuare sînt imposibile.

În conformitate cu prevederile art. 38 al. 2 lit. d) Codul Familiei, la desfacerea căsătorie, în cazul lipsei unui acord între soți sau dacă se va dovedi că acordul lezează drepturile și interesele copiilor minori sau ale unuia dintre soți, instanța judecătorească este obligată să stabilească cu cine dintre părinți vor locui copiii minori după divorț.

Conform prevederilor art.63 alin.1) Codul Familiei, în cazul cînd părinții locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vîrsta de 14 ani se determină prin acordul părinților. Alin. (2) prevede dacă un atare acord lipsește, domiciliul minorului se stabilește de către instanța judecătorească, ținîndu-se cont de interesele și părerea copilului (dacă acesta a atins vîrsta de 10 ani). În acest caz, instanța judecătorească va lua în considerare atașamentul copilului față de fiecare dintre părinți, față de frați și surori, vîrsta copilului, calitățile morale ale părinților, relațiile existente între fiecare părinte și copil, posibilitățile părinților de a crea condiții adecvate pentru educația și dezvoltarea copilului (îndeletnicirile și regimul de lucru, condițiile de trai etc.) Alin. (3) prevede că la determinarea domiciliului copilului minor, instanța judecătorească va cere și avizul autorității tutelare în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinți.

Raportînd prevederile normelor suscitade la speța dată, instanța de apel a relevat faptul că soluția instanței de fond privind admiterea acțiunii înaintată de Bălașa Sabina este legală și întemeiată, or apelantul nu a prezentat probe veridice și concludente ce ar confirma faptul posibilității menținerii căsătoriei dintre Bălașa Emanuel și Bălașa Sabina.

Instanța de apel a menționat că legislația familială a Republicii Moldova nu definește motivele pentru divorț, însă conform art. 37 alin. (3) Codul familiei, instanța judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că buna conviețuire a soților și păstrarea familiei în continuare sunt imposibile.

În această ordine de idei, instanța de apel a considerat nefondat argumentul apelantului referitor la faptul că instanța de fond nu a examinat careva motive temeinice, susceptibile de a avea ca efect desfacerea căsătoriei, or, în cadrul examinării cauzei civile în ordine de apel s-a constatat cu certitudine lipsa intenției intimei Bălașa Sabina de a continua relațiile familiale cu apelantul Bălașa Emanuel, chiar și apelantul recunoscînd faptul că în familie se iscau conflicte, cu

aplicarea violenței fizice, ca urmare a căroră intimată părăsea pe o anumită perioadă domiciliul comun.

La 10 mai 2016 Bălașa Emanuel a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului se invocă că atât instanța de apel cât și prima instanță nu au constatat și elucidat toate circumstanțele pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Bălașa Emanuel, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurente se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Bălașa Emanuel, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atât în prima instanță cât și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Bălașa Emanuel ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Bălașa Emanuel, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru